

Нарова кора, *sf.* Pharm. le malicore.

Наровъ, *sm. pl.* la grenade.

Народенъ, *adj.* national; -дно, -алемъ; || populaire, public; || права —, *va.* nationaliser.

— езикъ, *sm.* l'idiome *m.*

— обичь, *sm.* le nationalisme, la popularité;

1. придобывамъ —, *va.* se populariser; 2. изгубване —, la dépopularisation; 3. изгубвамъ —, *va.* dépopulariser; 4. изгубвамъ обичь отъ къмъ народъ-тъ, *va.* se dépopulariser.

— прѣпорець (въ Инглитера), *sm.* l'yacht anglais ou britannique *m.*

Народна войска (ландверъ), *sf.* le landwehr.

— елегія, *sf.* la messénienne.

— пѣсня, *sf.* le pont-neuf, le vaudeville.

Народно въздвигане (мжтило), *sm.* la jacquerie et jaquerie.

— име, *sm.* le gentilé.

— обръжване, *sm.* le landsturm. [tique *f.*

— писмо (египетско), *sm.* écriture démo-

— прѣброене (ревизія), *sm.* le recensement.

— пѣяне, *sm.* la ballade.

— сладководіе, *sm. fam.* la loquèle.

— събрание, *sm.* la diète.

— управлене, *sm.* la république.

Народность *f* и -дство, *n.* la nationalité.

Народонаселене, *sr.* la population.

— началникъ, *sm.* un démagogue.

— правлене, *sm.* la démocratie.

Народъ, *sm.* la nation, le peuple, le public;

1. *fig.* le parterre; 2. (свѣтъ), le monde,

la multitude, la gent; 3. простый —, le

peuple, la peuplade; 4. римскый —, le

peuple roi, 5. обичливъ отъ -тъ, popu-

laire, *adj.* 6. прѣдаване —, lèse-nation *f*;

7. распръснувамъ или направлямъ обич-

ливъ между -тъ нѣкого, *va.* populariser.

Народы, *sm. pl.* les gens *m.*

Нарочвамъ, *va.* mépriser, marquer d'une manière défavorable.

Нароченъ човѣкъ, *sm.* un homme noté.

Нарцисъ, *sm.* plante, le narcissé.

Наръ (дърво), *sm.* arbre, le grenadier.

Нарѣдко [по —, *adv.* moins souvent.

Нарѣзано варено месо, *sm.* la capitolade.

Нарѣзвамъ (месо), *va.* découper; || -са, *vr.* *fig.* se griser.

Нарѣзване, *sm.* la découpeure, le découpage.

Нарѣчена цѣна (на шартійны пары), *sf.* valeur nominale *f.*

Нарѣчено, *adv.* à dessein, de gaieté de coeur, de propos délibéré; || не —, par mégarde.

Нарѣченъ, *adj.* exprès; -но, -sement; || nommé, dit.

Нарѣчіе, *sm.* le dialecte, la langue, le parler; 1. Gram. l'adverbe *m*; || както —, *adv.* adverbial et -bialement; 2. което са относя до —, dialectique, *adj*; 3. прѣобрьщамъ

на —, *va.* adverbialiser; 4. свойщина на дума както —, l'adverbialité *f.*

Наржване, *sm.* Archit. la rudenture.

Наржбенъ, *adj.* cannelé; || Archit. rudenté.

Наржчка, *sf.* la manivelle.

Насада (лицъ насадени), *sf.* le nichet.

Насаждамъ, *va.* planter, mettre.

Насаждане (захаръ, тютюнь), *sm.* la plantation, le plantage; || стопанинъ на -неа въ Америка, un planteur.

Насачамъ, *va.* détailler.

Населене, *sm.* l'habitation *f*; || (земля съ людіе), le peuplement.

Населеностъ (намалване —, la dépopulation.

Населенець, *nka, s.* habitant, ante.

Населень, *adj.* habitable, peuplé.

Населявамъ, *va.* habiter, peupler; || (изново), repeupler; || -са, *vr.* se peupler, planter le piquet.

Насяла, *adv.* à peine.

Насилвамъ, *va.* forcer à, violenter; || (нѣ-колъ), violer. [préjudice de.

Насилване (жена), *sm.* le viol; || за —, au

Насилин столъ, *sm.* chaise gestatoire *f.*

Насиліе и -силтво, *sm.* la violence, la force, extrémité *f*; || -силія, *pl.* voies de fait, *f.*

Насилно, *adv.* forcément.

— грабачъ, *ka, s.* usurpateur, trice.

— завладѣне, *sm.* l'envahissement *m*; || (на нѣщо), usurpation *f.*

Насилностъ, *sf.* la violence.

Насилственъ, *adj.* violent; || Jur. tortionnaire.

— налогъ, *sm.* l'avanie *f.* [la presse.

Насилствено натрупване (матросы), *sm.*

Насилственость, *sf.* l'extrémité *f.*

Насилство, *sm.* la force, la violence.

Насиѣ (прѣдсѣдчъ въ санхедринъ Иудейски), *sm.* un nasi.

Насичамъ и Наса-, *va.* hacher; || (на трѣски), bressiler.

Насичане (дърва), *sm.* le débit.

Наскорно състояние, *sm.* la récence.

Наскорностъ, *sf.* la récence.

Наскоро, *adv.* récemment, il n'y a pas longtemps, frais, fraîchement, naguère et naguères, nouvellement; 1. *prép.* depuis peu; 2.

Vén. jeunement; 3. — послѣ това, peu après.

Наскорошенъ, *adj.* frais, saignant.

Наскърбене, *sm.* l'exaspération *f*; || *fig.* l'atteinte *f.* blessure, pilule *f.* [ulcéré *m.*

Наскърбено и наранено сърдце, *sm.* coeur

Наскърбенъ, *adj.* triste, désolé, chagrin, affligé, attristant, dolent, luctueux, fâché, fâcheux, gémissant, mélancolique, contrit,

rembruni, mari; || *fig.* sombre, funèbre.

Наскърбителенъ, *adj.* douloureux, affligeant, humiliant, mortifiant, blessant.

Наскърбна случка, *sf. fig.* la tragédie.

Наскърбявамъ, *va.* affliger, chagriner, désoler, contrister, peiner, fâcher, attrister, hu-